

Warszawa, dnia 21 września 2016 r.

L.dz. SD-0064-0010(4)/16
Sygn. akt KSD/15/16

Decyzja Nr 16/16

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 23) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 21 września 2016r. odwołania Pana _____ z dnia 8 czerwca 2016 r. od decyzji OSD Śląskiej OIIB z dnia 28 kwietnia 2016 r. Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i orzeka, że Pan _____ naruszył podstawowe obowiązki kierownika budowy określone w art. 22 pkt 2, 3 i 4 Prawa budowlanego i na podstawie art. 95 pkt 3 i 4 Prawa budowlanego ponosi odpowiedzialność zawodową w budownictwie z tytułu:

- 1) braku wpisów do dziennika budowy dokumentujących rzeczywisty przebieg robót budowlanych oraz kolejność zdarzeń jakie miały miejsce na budowie, zwłaszcza braku wpisu o wypadku śmiertelnym na budowie**
- 2) braku rzeczywistego kierowania budową i nie zapewnienia koordynacji działań zapewniających przestrzeganie przepisów BHP na budowie.**

Za popełnienie powyższego czynu KSD PIIB wymierza karę upomnienia.

UZASADNIENIE

Pan (_____) posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Decyzja Wojewody Kieleckiego z 1989 r. uprawniała do:

- 1) kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania

i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,

2) sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych wszelkich budynków i budowli,

3) sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:

- budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
- budowli nie będących budynkami.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2015 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Chorzowie wniósł do Świętokrzyskiej OIIB o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wobec Pana _____ pełniącego funkcję kierownika robót budowlanych w zakresie remontu i termomodernizacji budynków Teatru _____ w _____, któremu zarzucił niedbałe wykonywanie swoich obowiązków (z rażącymi błędami, które mogły stworzyć zagrożenie dla ludzi i mienia).

Powyższe pismo zostało przekazane według właściwości do Śląskiej OIIB.

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 r. po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego OROZ Śląskiej OIIB wniósł do OSD o ukaranie Pana _____, zarzucając mu niedbałe pełnienie obowiązków kierownika budowy inwestycji pod nazwą „Termomodernizacja budynku Teatru _____” oraz wymiana konstrukcji dachu wraz z wymianą okien części masandrowej, wzmocnieniem ścian, wymianą instalacji elektrycznej poddasza w ramach przedsięwzięcia inwestycyjnego – Zarządzanie energią w budynku Teatru _____ przy ul. _____ w _____” poprzez:

- 1) zaniechanie obowiązków kierowania budową co doprowadziło do wypadku ze skutkiem śmiertelnym podczas montażu rusztowań,
- 2) brak dokonywania wpisów do dziennika budowy dokumentujących kolejność zdarzeń występujących na budowie,

tj. popełnienie czynu z art. 95 pkt 3 i 4 w związku z art. 22 pkt 1, 2, 3, 3a i 4 Prawa budowlanego.

W uzasadnieniu wskazano, że Pan _____ po złożeniu oświadczenia o objęciu funkcji kierownika budowy przedmiotowej inwestycji dopuścił do tego, że w dniu 21 lipca 2015 r. podczas montowania rusztowania budowlanego doszło do wypadku ze skutkiem śmiertelnym na skutek upadku pracownika z wysokości.

Kierownik budowy nie był obecny na budowie od dnia przejścia terenu budowy (6 lipca 2015 r.) do dnia wypadku (21 lipca 2015 r.). Nie dokonał protokolarnego przejścia terenu budowy i jego odpowiedniego zabezpieczenia (teren budowy został przekazany konsorcjum). Nie zapewnił na prowadzonej budowie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób przebywających na terenie budowy jak również osób postronnych. Poza tym nie skoordynował działań zapewniających podczas wykonywania robót budowlanych

przestrzegania zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz nie wstrzymał robót w przypadku stwierdzenia powstania zagrożenia i nie zawiadomił o tym właściwego organu. Nie dokonywał także bieżącego dokumentowania postępujących robót budowlanych w dzienniku budowy. Jedynie w dniu wypadku dokonał dwóch wpisów do dziennika budowy.

Decyzją nr 15/2016 z dnia 28 kwietnia 2016 r. OSD Śląskiej OIIB uznał, że Pan [imię] popełnił czyn polegający na niedbałym pełnieniu funkcji kierownika budowy inwestycji pod nazwą „Termomodernizacja budynku Teatru [nazwa] oraz wymiana konstrukcji dachu wraz z wymianą okien części masandrowej, wzmocnieniem ścian, wymianą instalacji elektrycznej poddasza w ramach przedsięwzięcia inwestycyjnego – Zarządzanie energią w budynku Teatru [nazwa] przy ul. [ulica] w [miasto]” poprzez:

- 1) brak wpisów do dziennika budowy dokumentujących rzeczywisty przebieg robót budowlanych oraz kolejność zdarzeń jakie miały miejsce na budowie, zwłaszcza brak wpisu o wypadku śmiertelnym na budowie oraz antydatowanie pozostałych wpisów,
- 2) brak rzeczywistego kierowania budową, dopuszczenie do pracy przy montażu rusztowań pracowników bez uprawnień montażowych, bez obowiązkowego szkolenia BHP na budowie, bez zapewnienia środków ochrony osobistej, co przyczyniło się podczas montażu rusztowania do śmiertelnego wypadku na budowie,
- 3) zezwolenie i dopuszczenie do ponownego nieprawidłowego montażu rusztowania stanowiącego zagrożenie dla życia i zdrowia montażystów oraz pracowników.

Za popełnienie powyższego czynu OSD w pkt 1 decyzji orzekł karę zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie na okres 5 lat od daty uprawnomocnienia się decyzji połączony z obowiązkiem złożenia egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego w terminie 12 miesięcy od upływu terminu zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Natomiast w pkt 2 nadał wydanej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu wskazano, że nie ulega wątpliwości, że na budowie podczas montowania rusztowań doszło do wypadku ze skutkiem śmiertelnym oraz, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza postawiony zarzut zaniechania obowiązków kierowania budową przez Pana [imię].

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku odsunięcia rusztowania od ściany ponad 0,2 m należy stosować balustrady z poręczą ochronną na wysokości 1,1 m, deską krawężnikową o wysokości 0,15 m oraz wypełnieniem przestrzeni pomiędzy poręczą a deską w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem z wysokości, od strony tej ściany. W przypadku rusztowań systemowych dopuszcza się umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1m. OSD podkreślił, że montowane rusztowanie na ścianie przy parkingu, ze względu na pilastry elewacyjne zostało odsunięte od ściany na odległość około pół metra.

Natomiast według § 109 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych, podczas wykonywania robót budowlanych osoby zatrudnione przy montażu i demontażu rusztowań powinni posiadać wymagane uprawnienia (montażysty rusztowań budowlanych). Sprawdzenie, czy osoby te posiadają wymagane uprawnienia należy do podstawowych obowiązków kierownika budowy.

Sąd wskazał, że Obwiniony w toku postępowania przyznawał, że nie miał wiedzy, czy montaż rusztowania był nadzorowany przez uprawnionego montażystę czy inne osoby biorące udział w montażu miały przeszkolenie BHP. Nie skontrolował także posiadania środków ochrony indywidualnej przez pracowników montujących rusztowanie.

Pomimo wypadku śmiertelnego, który miał miejsce po zamontowaniu dwóch poziomów rusztowania (ok. 1/6 przykrycia ściany), po zdemontowaniu części rusztowania, zostało ono ponownie zamontowane przez inną brygadę montażową na całej ścianie bez odpowiedniego zabezpieczenia chroniącego pracowników przed upadkiem. Kierownik budowy po raz drugi nie zapewnił właściwego montażu rusztowania.

W ocenie OSD kierownik budowy jest odpowiedzialny za koordynację realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, zarówno przy opracowaniach technicznych i organizacyjnych założeń planowanych robót jak i podczas wykonywania tych robót. Jest on również zobowiązany do wstrzymania robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia na budowie. Regulacje te czynią kierownika budowy podmiotem odpowiedzialnym za szeroko rozumiany stan bezpieczeństwa na budowie.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów OSD wskazał, że kierownik budowy wbrew art. 22 pkt 1 Prawa budowlanego nie przejął od inwestora protokolarnie terenu budowy oraz nie dokonywał na bieżąco wpisów do dziennika budowy dokumentujących przebieg robót budowlanych.

Uzasadniając wymiar kary, odwołując się do art. 96 ust. 3 Prawa budowlanego OSD wskazał, że o zakazie wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie orzeka się w przypadku znacznego społecznego niebezpieczeństwa czynu. W ocenie Sądu, zezwolenie po wypadku ze skutkiem śmiertelnym, na ponowny montaż rusztowania stanowiącego zagrożenie dla życia i zdrowia montażystów, było rażącym błędem wyczerpującym dyspozycję art. 96 ust. 3 Prawa budowlanego. Pomimo więc dotychczasowej niekaralności Obwinionego OSD uznał, że wymierzenie zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie będzie karą adekwatną do ustalonego stanu faktycznego i stopnia uciążliwości stwierdzonych nieprawidłowości.

Natomiast ze względu na rażący stopień niedbałości Obwinionego OSD uznał za zasadne nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Ochrona zdrowia i życia ludzkiego uzasadniała według Sądu natychmiastowe wyeliminowanie Obwinionego z kręgu osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.

Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. Pan _____ odwołał się od wydanej decyzji wnosząc o jej uchylenie i oczyszczenie z zarzutu, ewentualnie o złagodzenie orzeczonej kary poprzez orzeczenie kary nagany lub upomnienia z pominięciem zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie „na jakiś czas i poddanie się obowiązkowi złożenia egzaminu przez Komisją Okręgową Izby Inżynierów Budownictwa”.

W uzasadnieniu wskazał, że wymierzona przez OSD kara jest drakońska, niesprawiedliwa, eliminująca ze środowiska inżynierskiego i pozbawiająca możliwości materialnego utrzymania się na rynku w wyuczonym zawodzie.

W dalszej części odwołania wskazał na problemy rodzinne (konieczność pomocy i opieki, wymagającej również nakładów finansowych, nad niepełnosprawnym 26-letnim synem) oraz stwierdził, że nie ponosi winy za „przekroczenie przepisów prawa budowlanego i zaniedbania prowadzenia samodzielnej funkcji technicznej, gdyż krytycznego dnia gdy zdarzył się wypadek zostałem przez przełożonego skierowany na inną budowę i nie mogłem odpowiadać za to o się stało”.

Pan ..... wyraził ubolewanie w związku z zaistniałym wypadkiem. Stwierdził, że za wszelkie sprawy organizacyjne na budowie (przeszkolenie i zapewnienie pracownikom odpowiedniego sprzętu) odpowiedzialny był pełnomocnik zarządu pełniący funkcję dyrektora budowy. Według jego zapewnień montaż feralnego rusztowania miał rozpocząć się w środę, a nie jak to się stało we wtorek.

W kwestii małej ilości wpisów do dziennika budowy Obwiniony wskazał, że do momentu wypadku prowadzone były nieskomplikowane roboty demontażowe i brak było robót zanikających wymagających odbioru przez inspektora nadzoru.

Rozpatrując powyższe odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 290),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946 z późn. zm.),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

Pismem z dnia 3 lipca 2015 r. Pan ..... złożył oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy inwestycji polegającej na termomodernizacji budynku Teatru ..... oraz wymianie konstrukcji dachu wraz z wymianą okien części masandrowej, wzmocnieniem ścian, wymianą instalacji elektrycznej poddasza w ramach przedsięwzięcia inwestycyjnego – Zarządzanie energią w budynku Teatru ..... przy ul. ....

W dniu 3 lipca 2015 r. wpisał się także jako kierownik budowy do wydanego dla tej inwestycji przez Urząd Miasta w Chorzowie dziennika budowy nr 143. Z dniem 11 sierpnia 2015 r. zrezygnował z pełnionej funkcji zawiadamiając o tym inwestora i PINB w Chorzowie.

Stan faktyczny w sprawie nie jest sporny. Pan ..... przyznał w toku postępowania, że nie był na budowie w dniu 21 lipca 2015 r., kiedy doszło do wypadku ze skutkiem śmiertelnym.

Przechodząc do oceny postawionych przez OSD zarzutów należy wskazać, co następuje:

W znajdującym się w aktach sprawy dzienniku budowy znajdują się trzy wpisy kierownika budowy, dwa z nich datowane na dzień 21 lipca 2016 r. i jeden na dzień 22 lipca

2015 r. Podczas rozprawy przed OSD kierownik budowy utrzymywał, że w dniu 21 lipca nie był na budowie i wpisów dokonał w dniu 20 lipca wstawiając przez omyłkę złą datę. Powyższe nie ma jednak znaczenia dla charakteru zarzutu – niewłaściwego prowadzenia dokumentacji budowy – dziennika budowy.

Dokonując dwóch wpisów w dniu 21 lipca 2015 r. kierownik budowy odniósł się do robót wykonanych w dniu 9 lipca i mających być wykonanymi w dniu 14 lipca 2015 r. Poza tym dokonując wpisu w dniu 22 lipca powtórzył dokonany wcześniej wpis o demontażu grzejników. Nie dokonał wpisu o wypadku na budowie oraz nie wstrzymał wpisem do dziennika budowy robót budowlanych na skutek wypadku.

Powyższe wskazuje, że kierownik budowy nie prowadził dziennika budowy w sposób określony w § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia. Nie dokumentował przebiegu robót budowlanych oraz wszystkich zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku ich wykonywania mających znaczenie przy ocenie technicznej prawidłowości wykonywania budowy, rozbiórki lub montażu w taki sposób, aby z dokonywanych wpisów wynikała kolejność zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku procesu budowlanego.

Poza tym do dziennika budowy wpisywał się jako inspektor nadzoru inwestorskiego Pan [imię] [nazwisko]. Z pisma PINB w Chorzowie z dnia 4 marca 2016 r. wynika, że nie składał on oświadczenia o podjęciu tych obowiązków w trybie art. 41 ust. 4 pkt 2 Prawa budowlanego.

Według § 11 ust. 1 i 2 powyższego rozporządzenia dziennik budowy znajduje się na stałe na terenie budowy lub rozbiórki i jest dostępny dla osób upoważnionych, o których mowa w § 9 ust. 1. Dziennik budowy należy przechowywać w sposób zapobiegający uszkodzeniu, kradzieży lub zniszczeniu. Za właściwe prowadzenie dziennika budowy, jego stan oraz właściwe przechowywanie na terenie budowy jest odpowiedzialny kierownik budowy.

Kierownik budowy odpowiada więc także za to, że dopuścił do dokonywania wpisów do dziennika budowy przez osobę, która nie była formalnie inspektorem nadzoru inwestorskiego.

Powyższe zaniechania pozostają w sprzeczności z wymogami zawartymi w art. 22 pkt 2 Prawa budowlanego a więc z obowiązkiem prowadzenia dokumentacji budowy w tym dziennika budowy.

Zasady jest także kolejny zarzut dotyczący braku rzeczywistego kierowania budową, skutkiem czego było nie zapewnienie koordynacji działań zapewniających przestrzeganie przepisów BHP na budowie.

Według art. 22 pkt 3 Prawa budowlanego do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.

Natomiast na podstawie § 109, 110 ust. 1 i 2 i § 115 ust. 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U. z 2003 r. Nr 47, poz. 401) osoby zatrudnione przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy ruchomych podestów roboczych powinni posiadać wymagane uprawnienia. Użytkowanie rusztowania jest dopuszczalne po dokonaniu jego odbioru przez kierownika budowy lub uprawnioną osobę. Odbiór rusztowania potwierdza się wpisem w dzienniku budowy lub w protokole odbioru technicznego. W przypadku odsunięcia rusztowania od ściany ponad 0,2 m należy stosować balustrady, o których mowa w § 15 ust. 2 (składające się z deski krawężnikowej o wysokości 0,15 m i poręczy ochronnej umieszczonej na wysokości 1,1 m), od strony tej ściany.

Jak poinformował PINB w Chorzowie w piśmie z dnia 14 sierpnia 2015 r. w toku kontroli w dniu 12 sierpnia 2015 r. stwierdził, że rusztowanie zamontowane na ścianie przy parkingu zostało odsunięte od ściany o około pół metra. Pomimo tak znacznego odsunięcia nie wykonano wymaganego przepisami zabezpieczenia rusztowania chroniącego pracowników przed upadkiem z wysokości.

Wskazał dalej, że pomimo wypadku śmiertelnego, który miał miejsce po zamontowaniu dwóch poziomów rusztowania (ok. 1/6 przykrycia ściany) po zdemontowaniu tej części rusztowania zostało ono ponownie zamontowane od poziomu zero przez inną brygadę montażową na całej ścianie bez wspomnianego zabezpieczenia chroniącego przed upadkiem z wysokości. Kierownik budowy nie wstrzymał ponownego montażu rusztowania.

W tym miejscu należy także przywołać postanowienia zawarte w opracowanym przez kierownika budowy Planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia z dnia 3 lipca 2015 r. W pkt IV tego dokumentu kierownik budowy do prac niebezpiecznych zaliczył prace na wysokościach. Zastrzegł, że do prac niebezpiecznych będą dopuszczeni pracownicy, którzy oprócz wymogów regulowanych przepisami bhp będą przeszkoleni w zakresie bhp przy tych pracach z uwzględnieniem konkretnych warunków na budowie. Bezpośredni nadzór nad tymi pracownikami ma sprawować kierownik budowy, który udzieli pracownikom instruktażu i ustali imienny podział pracy, kolejność wykonywanych zadań i przypomni wymagania bhp przy poszczególnych czynnościach.

W pkt VII Plan BIOZ przewidywał, że pracownicy powinni posiadać badania lekarskie dotyczące prac na wysokości, Szkolenia BHP i ppoż, powinni być wyposażeni w sprzęt ochrony osobistej. Pracownicy wykonujący rusztowania powinni posiadać stosowne uprawnienia.

Jak wynika z materiału dowodowego kierownik budowy nie był obecny podczas montażu rusztowania, kiedy doszło do wypadku śmiertelnego. Kierownik budowy nie nadzorował pierwszego oraz kolejnego, po wypadku, montażu rusztowań. Nie zapobiegł tym samym, że montażu dokonywali pracownicy bez odpowiednich uprawnień montażowych, bez przeszkolenia w zakresie BHP, nie legitymujący się badaniami lekarskimi do pracy na wysokości. Z relacji Pana I ... skierowanej do Prokuratury Rejonowej w Skarżysku-Kamiennej wynika, że montaż rusztowań zlecono pracownikom, którzy mieli ocieplać budynek.

Na skutek absencji kierownika budowy wykonano montaż rusztowania niezgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny

pracy podczas wykonywania robót budowlanych. Do pracy dopuszczono pracowników bez odpowiedniego przeszkolenia, niewykwalifikowanych do tego rodzaju robót, bez badań lekarskich i bez środków ochrony osobistej.

Obwiniony w toku postępowania przyznawał, że nie miał wiedzy, czy montaż rusztowania był nadzorowany przez uprawnionego montażystę czy inne osoby biorące udział w montażu miały przeszkolenie BHP. Nie skontrolował także posiadania środków ochrony indywidualnej przez pracowników montujących rusztowanie.

Za powyższą sytuację odpowiedzialność ponosi kierownik budowy, który nie zapewnił właściwej kontroli budowy i tym samym naruszył dotyczący go obowiązek określony w art. 22 pkt 3 Prawa budowlanego.

Brak właściwego nadzoru nad prowadzoną budową objawił się także tym, że kierownik budowy nie wstrzymał po stwierdzeniu nieprawidłowości, zwłaszcza po wypadku, budowy ze względu na możliwość powstania zagrożenia i nie zawiadomił o tym właściwego organu.

Nie zasługują na uwzględnienie tłumaczenia Pana [imię] [nazwisko] dotyczące skierowania go w dniu wypadku na inną budowę oraz wynikających z zawartej umowy o roboty budowlane obowiązków po stronie wykonawcy przeszkolenia pracowników i zapewnienia im środków ochrony indywidualnej.

W związku z powyższym należy wskazać, że kierownik budowy swoim zaniechaniem naruszył podstawowe obowiązki kierownika budowy określone w art. 22 pkt 2, 3 i 4 Prawa budowlanego.

Nie można natomiast dopatrzeć się naruszenia art. 22 pkt 1 i 3a Prawa budowlanego. Kierownik budowy przyznał, że nie wpisał do dziennika budowy faktu protokolarnego przejścia terenu budowy, jednak protokół przejścia podpisał. Przepis art. 22 pkt 1 Prawa budowlanego wymaga aby przejście terenu budowy nastąpiło w formie protokołu.

Z kolei przepis art. 22 pkt 3a Prawa budowlanego nakłada na kierownika budowy obowiązek koordynowania realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ale w dwóch konkretnych przypadkach a mianowicie:

- a) przy opracowywaniu technicznych lub organizacyjnych założeń planowanych robót budowlanych lub ich poszczególnych etapów, które mają być prowadzone jednocześnie lub kolejno,
- b) przy planowaniu czasu wymaganego do zakończenia robót budowlanych lub ich poszczególnych etapów.

Kierownik budowy w niniejszej sprawie nie wykonywał działań planistycznych, nie mógł więc naruszyć powyższego przepisu.

Przechodząc do nadanemu decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy wskazać, że został on nadany w sposób spreczny z prawem. OSD nie dostrzegł bowiem normy zawartej w art. 96 ust. 5 Prawa budowlanego, według której zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie określa się w latach i miesiącach. Kara biegnie od dnia, w którym decyzja o ukaraniu stała się ostateczna.

Przepis ten jest przepisem szczególnym wobec art. 108 K.p.a. Jeżeli więc strona wniosła odwołanie od wydanej decyzji, to zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie nie może rozpocząć biegu wcześniej, niż z dniem uzyskania przez decyzję waloru ostateczności a więc z dniem wydania decyzji przez organ odwoławczy. Przy tak surowej karze ustawodawca zapewnił stronie gwarancje pełnego dwuinstancyjnego postępowania i rozpoznania sprawy.

Uzasadniając wymiar kary należy wskazać, że z akt sprawy nie wynika, aby kierownik budowy był wcześniej karany w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Według art. 96 ust. 2 Prawa budowlanego przy nakładaniu kary należy uwzględnić dotychczasową karalność z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

Należy także wskazać, że KSD PIIB na tym etapie postępowania nie jest w stanie określić wpływu uchybień Obwinionego na fakt wystąpienia wypadku ze skutkiem śmiertelnym. Kompetencja taka należy do organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

OSD zastosował karę najsurowszą uznając, że zaniedbania kierownika budowy, które doprowadziły do wypadku ze skutkiem śmiertelnym są znaczne. Jednak 5 lat zakazu wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie z dużą dozą prawdopodobieństwa wykluczy Obwinionego z zawodu. Mając na uwadze sytuację osobistą kierownika budowy (konieczność zapewnienia fachowej opieki niepełnosprawnemu dziecku) oraz fakt, że przedmiotowe zdarzenie i wszystkie wynikające z niego postępowania wypełnią na przyszłość funkcję wychowawczą i prewencyjną i sprawią, że Pan ( ) w przyszłości będzie w sposób odpowiedni kierował budowami KSD PIIB uznaje, że z uwagi na powyższe okoliczności karą, która spełni swoje funkcje wychowawcze będzie kara upomnienia.

Reasumując KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 uchyla zaskarżoną decyzję w całości i orzeka, że Pan ( ) i naruszył podstawowe obowiązki kierownika budowy określone w art. 22 pkt 2, 3 i 4 Prawa budowlanego i na podstawie art. 95 pkt 3 i 4 Prawa budowlanego ponosi odpowiedzialność zawodową w budownictwie z tytułu:

- 1) braku wpisów do dziennika budowy dokumentujących rzeczywisty przebieg robót budowlanych oraz kolejność zdarzeń jakie miały miejsce na budowie, zwłaszcza braku wpisu o wypadku śmiertelnym na budowie
- 2) braku rzeczywistego kierowania budową i nie zapewnienia koordynacji działań zapewniających przestrzeganie przepisów BHP na budowie.

Mając powyższe na uwadze rozstrzygnięto, jak na wstępie.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Danuta Paginowska – Przewodnicząca

Andrzej Leniak – Sprawozdawca

Józef Szostak

Ryszard Feliks Kruszewski

Wojciech Hanuszkiewicz

Otrzymują:

1. Pan C...
2. OSD Śląskiej OIIB
3. OROZ Śląskiej OIIB
4. KSD a/a.